

Vážení kolegové a přátelé charitního díla, pomalu se z běžných dnů vytrácí úsměv. Pod rouškou či respirátorem se dost dobře usmívat nešlo, také události posledních týdnů nám úsměvů moc nedopřály. A to se chystáme na dovolené a s vytoužením čekáme na chvíle radosti a odpočinku, na léto, kdy si „dovolíme“ oddechnout od všeho shonu a určitě se také od srdce zasmát.

Obdarovat druhé úsměvem může být programem nejen pro dovolenou, ale také pro běžné pracovní dny, pro chvíle dobré i zlé. Úsměv je drobným leč cenným poselstvím lásky a tak Vám přeji prožitek mnoha úsměvů známých a neznámých osob kolem Vás.

S úsměvem

Ing. Monika Klimková
ředitelka organizace

„Raoul Follereau (*1903 †1977) pracoval v táboře malomocných na jednom ostrově v Pacifiku a podal o tamějších poměrech velice burcuující svědectví. Bylo to něco nepředstavitelného. Hrozné rány, strašlivě znetvoření lidé, vlastně už jen chodící mrtvolky, všude beznaděj, zlost, zuřivost. A přece si uprostřed tohoto zmrzačeného světa uchoval jeden nemocný stařec překvapivě zářivé a usmívající se oči. Prožíval stejné tělesné utrpení jako jeho nešťastní spoluobytelé. Bylo však vidět, že si zachoval chuť do života, nepodleh beznaději a jednal s ostatními laskavě. Follereau byl zvědavý, kde tento starý muž v takovém pekle, jakým byl tábor malomocných, bere sílu do života. Chtěl o něm proto vědět něco víc. Nenápadně ho sledoval a zjistil, že každé ráno za svítání se stařeček došoural až k ohradě, která uzavírala tábor ze všech stran, a zůstal stát vždycky na stejném místě. Posadil se tam a čekal. Nečekal ale na východ slunce. Nečekal, až se objeví nad Pacifikem jeho záře. Čekal ale na chvíli, kdy na druhé straně ohrady vyšla žena, staříčká jako on, s tváří pokrytou spoustou vrásek, s očima plnými bolesti ale i vlídnosti. Žena nepromluvila. Poslala jen tiché a nenápadné poselství - úsměv. Ale ten muž se při jejím úsměvu rozzářil a odpověděl jí svým úsměvem. Rozhovor beze slov trval jen pár chvil. Pak se stařík znovu zvedl a pomalu se dal na cestu k barákům. Každé ráno. Zvláštní způsob každodenního rozhovoru. Malomocný, naplněný a posílený tímto úsměvem, mohl snášet další den a vydržet až do nového setkání s úsměvem na tváři té ženy.

Když se ho na to Follereau zeptal, malomocný mu všechno vysvětlil: „To je moje žena!“ A po chvílce ticha dodal: „Dříve, než jsem přišel sem, ona se o mne tajně starala, jak uměla nejlépe. Jedna zdravotnice jí dala mast. Každý den mi potírala mastí tvář, zachránila malou část, která jen tak tak stačila k tomu, aby mě tam mohla políbit... Ale stejně to všechno nebylo k ničemu. Nakonec mě přece odvezli sem. Ale moje žena mě následovala. Když ji každý den znovu spatřím, uvědomuji si, že právě ona mi dává jistotu, že dosud žiju. A pro ni ještě žiju rád.“

Zpracováno podle knihy:

Bruno Ferrero, "Příběhy pro potěchu duše."

Nakladatelství Portál.

Úryvek byl zveřejněn na www.vira.cz.

Charita
Český Těšín

O VÝROBKY KLIENTŮ BYL ZÁJEM

Klienti Charitního střediska „Kometa“ se letos poprvé přihlásili do Velikonočních obchůdků s Albertem. Přáním klientů bylo mít ve středisku hudební nástroje a tak vznikl projekt „Hudbou k sobě blíž“. Díky Nadačnímu fondu ALBERT se mohly nakoupit výtvarné potřeby a pod rukama klientů vznikly velikonoční chundelatí zajičci, kuřátka, květináče i věnce, které se prodaly. Za výdělek budou pořízeny nové hudební nástroje.

NOVÉ TABLETY JDOU DO TERÉNU

Díky novým tabletům mohou pracovníci Charitního střediska „Klíč“ flexibilně vyhledat potřebné informace pro svou práci na místě. Klienti mají také možnost tablet využít pro snadnější vyřízení některých záležitostí, např. vyplnění žádosti ohledně nadačních darů, vyhledávání potřebných informací, zasílání e-mailů, vyhledávání nabídek práce či bydlení.

Nové pianino v Charitním domě pro seniory v Hnojníku

Do našeho týmu v Charitním domě pro seniory v Hnojníku nastoupila nová aktivizační pracovnice, která se ve svém volném čase věnuje hře na klavír. Jelikož nám bylo líto, že svůj talent nemůže využít i v práci pro potěchu klientů, rozhodli jsme se, že požádáme o tento hudební nástroj Ježíškova vnoučata. A ono to vyšlo!

Poděkování náleží Ježíškovým vnoučatům a panu Miloslavu Parolkovi, kteří naše přání zveřejnili. Dále bychom chtěli poděkovat Slevomatu, díky kterému se naše přání vyplnilo. A v neposlední řadě bychom chtěli také poděkovat CMI Music s.r.o. a Ing. Pavlu Formánkovi za pomoc s výběrem pianina a jeho dodáním. Tato firma nám navíc darovala stoličku.

Od této chvíle se libé tóny pianina Yamaha roznáší po celém domově a klienti jsou nadšení.

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

„Projekt je realizován za pomoci Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Ježíškova vnoučata.“

Setkání dobrovolníků

První setkání dobrovolníků Charity Český Těšín v tomto roce bylo plné sdílení, reflexe a smíchu. A jelikož proběhlo po dlouhé pauze způsobené epidemiologickými opatřeními, mělo si všech sedm příchozích dobrovolnic o čem vyprávět. Hlavním tématem byla aktuální situace ve světě a její vliv na dobrovolnickou činnost na službách. Dobrovolnice se společně podělily o své zážitky a o tom, jak tráví čas s klienty, kde nacházejí inspiraci pro nové aktivity s nimi. Další setkání se uskuteční v letních měsících.

Duchovní obnova v Klášterním kostele sv. Josefa sester Alžbětinek

Duchovní obnova je čas, kdy můžeme „obnovit“ svůj vztah s Bohem. Většinou obsahuje nějaké přednášky, čas k zamyšlení a ztišení, svátost smíření. Příležitost duchovní obnovy mají zaměstnanci Charity Český Těšín již řadu let. Té letošní na téma: „Křesťanská pomoc bližnímu“ se zúčastnilo 60 zaměstnanců.

Po mši svaté vedenou otcem Janem Svobodou, si všichni mohli vyslechnout zajímavou přednášku sester Kamily a Magdalény. Vše proběhlo v krásných prostorách Klášterního kostela sv. Josefa sester Alžbětinek v Jablunkově. Akce byla ukončena návštěvou Světového Muzea a Knihovny Bible. O historii klášterního kostela sv. Josefa sester Alžbětinek si můžete přečíst v příštím čísle Trubače .

Trvale udržitelný festival ReBarbora

Ve dnech 27. – 28. 5. se uskutečnil v areálu Dolu Barbora jedinečný hudební festival ReBarbora. Tento festival byl prvním 100% udržitelným festivalem ve střední Evropě.

V rámci festivalu v rodinné a komunitní zóně se mohly prezentovat i neziskové organizace. Ve stánku Charity Český Těšín byl pro návštěvníky připraven bohatý program. Kromě „chill out zóny“, kde si mohli na chvíli odpočinout a zahrát si deskovou hru, měli návštěvníci jedinečnou příležitost vyzkoušet si brýle simulující účinky drog a zkusit v nich projít slalom, nebo složit jednoduchou skládačku. Brýle budily mezi návštěvníky velké ohlasy a řada z nich žasla, nakolik dokáže, byť jen simulace účinku drog, ovlivnit základní motoriku.

TERAPEUTICKÉ PANENKY POMÁHAJÍ NAŠIM SENIORŮM

Během měsíců ledna a února v prodejně TESCO Český Těšín probíhalo hlasování na náš projekt „Nechceme být sami!“ Díky hlasům veřejnosti jsme získali krásné druhé místo a také finance na zakoupení terapeutických panenek, které jsou skvělou pomůckou pro aktivizaci klientů. Panenky svou roli plní na 100 % a naši senioři si nové kamarádky velmi oblíbili. Děkujeme všem, kteří hlasovali pro náš projekt!

DĚKUJEME VŠEM, KTEŘÍ SE ZAPOJILI DO JARNÍHO KOLA SBÍRKY POTRAVIN

Jako každým rokem i letos se Charita Český Těšín zapojila do jarního kola celorepublikové SBÍRKY POTRAVIN, které se konalo v sobotu 23. 4. v prodejně TESCO v Českém Těšíně. Děkujeme všem, kteří se do sbírky zapojili a neváhali nakoupit trvanlivé potraviny a drogerii pro potřebné. Vážíme si Vaší pomoci!

sr. Kateřina Sekulová

Co Vás vedlo k tomu stát se dobrovolníkem/ dobrovolnicí?

Jsem řeholní sestra ze Společnosti sester Ježíšových. Oslovila mě sestra představená, zda bych se chtěla věnovat lidem jako dobrovolník. Po zjištění, co to obnáší, jsem souhlasila.

Jak dlouho se dobrovolnictví věnujete?

V říjnu tohoto roku to bude sedm let.

Komu zrovna teď pomáháte?

V domě pokojného stáří, kam docházím, je to specifické. Děkuji za důvěru ze strany charity, duchovních správců i klientů. Mohu navštěvovat každého klienta. Nemám určenou konkrétní osobu. Ve středu přicházím ke klientům s Eucharistickým Kristem a v pátky, pokud to jde, doprovázím klienty na mši svatou, která je v kapli domu každý týden slavena.

Kolik času věnujete dobrovolnické činnosti?

Dvakrát týdně tři hodiny.

Čím Vás dobrovolnictví naplňuje?

Malým vhledem do životů, osudů nových a nových lidí, originality Božího řízení a působení v každém z nich.

Setkávám se se zápasem, obavami a strachem, znechucením, lhostejností, ignorací i se spokojeností a vyrovnaností. Spolu s lidmi je pak nesu. Velkou radostí je vyloudit úsměv na tváři.

Možná se raduji více já než ti dotyční, když si nechají říci a jsou připraveni pro přijetí pokoje do srdce. Pokoje, který může dát jen Bůh, i skrze svátosti. Žasnu pak nad připraveností pro přechod z tohoto života na věčnost.

Raduji se s těmi, jejichž víra překlenula ztráty životů svých blízkých, nemoci, těžkosti, a to na pohled obdarování, z něhož stále těží, a nezatrpkli. Odpuštěním přinášíme pokoj sobě i druhým. Zachycuji životní moudrost a zralost protříbenou boji.

Doporučila byste dobrovolnictví ostatním? Je to pro každého?

Určitě. Dobrovolnictví je pro každého, kdo se chce dělit s druhými o svůj čas v naslouchání, četbě, hře, zpěvu, cvičení atd. Důležité je nebýt hluchým k potřebě bližního. Láska pak doplní nemožné.

Které potřeby klientů pokládáte za nejdůležitější?

Jako jednu z hlavních potřeb vidím touhu srovnat se se svým životem, připravit se na smrt, v níž nacházím Cíl své cesty. Prioritou je srovnání si hodnot. Nejdůležitější nejsou výkony, co bych chtěl a nemůžu, peníze, zdraví. Podstatou je láska, odpuštění, prosba o odpuštění, vděčnost... Zde se dotýkáme Tvůrce. My jsme tvorové. Jak se nechám utvářet k Jeho obrazu? Co ode mě žádá? Je to skrytá, mravenčí práce, ale pokud je v ní On, zakouším zázraky.

Co byste chtěla vzkázat seniorům?

Pán Bůh Vás má velmi rád. A že se Vám někdy něco nepodařilo? To jistě nám všem. Když přijdeme s tím nepodařeným za Ním, jistě najdeme světlo, jak dál. Bůh Vás přesto miluje! Ujišťuji Vás, že nemoc, bolest, stáří, osamocení,... má velkou cenu. Přeji Vám, abyste se nermoutili, o co jste ochuzeni, a našli v tom obdarování. Každý z Vás jste jedinečný a nenahraditelný.

Dobrovolnictví je pro mne novým smyslem života

Čím je člověk starší, tím více se snaží porozumět lidem, světu a životu. Mám ráda lidi, proto jsem si také po škole zvolila práci v lékárně, abych mohla lidem pomáhat. Do důchodu jsem odešla v době, kdy obě moje dcery byly na mateřské dovolené. Byl to krásný čas, který jsme si mohli všichni společně užívat. Rodina je pro mne hodně důležitá a je vším, o co se mohu v životě opřít.

Pomoc potřebným je náplní života celé naší rodiny. Obě dcery pracují v sociálních službách a manžel se angažuje ve skautingu. Zájem o druhé je často tématem našich společných setkání. Když moje milovaná vnoučata odrostla, snadno jsem se rozhodla pro práci dobrovolníka. To, že jsem si našla okruh skvělých, stejně smýšlejících lidí mi potvrzuje, jak je radostné a smysluplné, s novými přáteli, prožít tento úsek života.

Za všechno děkuji Bohu, často se na Něho obracím s prosbou, aby mi zachoval zdraví, dal sílu a rozum, abych poznala cestu, kterou mě chce vést.

Domov pokojného stáří na ulici Hrabinské, kde pravidelně jednou týdně s přáteli docházím, přes svou menší kapacitu, je už našim druhým domovem. Scházíme se každé pondělí v jídelně, teď v létě se těšíme do zahrady, abychom si společně zavzpomínali, sdělili, co je nového u nich, co ve městě a hlavně si při harmonice zazpívali.

Občas si k nám přisednou i rodinní příslušníci, což nás vždy o to více potěší, pak lépe poznáme životní potřeby klientů a jejich zájmy. Máme rády rodinnou atmosféru domova, vnímáme ji přístupem personálu k nám i ke klientům. Často domov navštěvujeme i několikrát týdně a účastníme se různých akcí, které organizuje aktivizační pracovník. Život nám dal poznat to, že to podstatné pro sebe nemusíme hledat daleko, je to všechno kolem nás. Je to pozornost, naslouchání, všímavost, verbální i neverbální komunikace. Nejdůležitější je však láska ke druhému člověku, po níž prahne všichni.

Přála bych si, aby naši klienti poznali, že je tady pořád někdo, kdo je má rád. Dobrovolnictví je pro mne novým smyslem života a přála bych si, aby to bylo co nejdéle.

Jana Jarnotová, dobrovolnice, 72 let

DĚKUJEME ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLE V TĚRLICKU!

Velkou vlnu solidarity projeví učitelé, rodiče a žáci Základní a Mateřské školy v Těrlicku, kteří se rozhodli zorganizovat materiální a potravinovou sbírku pro Charitu Český Těšín. Díky všem zúčastněným se podařilo vybrat úžasných 98 kg potravin a drogistického zboží. Velké poděkování patří řediteli školy, panu Mgr. Jiřímu Jeklovi, který se sbírkou souhlasil a osobně ji předal a také paní učitelce Mgr. Alici Grussmanové, která celou sbírku aktivně koordinovala. Věci ze sbírky poputovaly do rukou potřebných.

BRÝLE SIMULUJÍCÍ ÚČINKY DROG

Díky Nadačnímu fondu Tesco „Vy rozhodujete my pomáháme“ jsme mohli do našeho Charitního střediska „Kometa“ zakoupit brýle simulující účinky drog, silnou opilost, účinky LSD nebo extáze, deficit spánku či předávkování léky. Klienti si mohli vyzkoušet, nakolik je obtížné se s brýlemi pohybovat, podepsat se, nakreslit obrázek či složit skládačku. Pro klienty byla připravena beseda o dopadu užívání drog na zdraví člověka, která dostala díky brýlím zcela nový rozměr.

TESCO
Nadační fond

DĚKUJEME SPOLEČNOSTI INNOSERVICE A.S.

za poskytnutí finančního daru
ve výši 100 000 Kč na pomoc
ukrajinským občanům.

Díky tomuto daru jsme mohli
pomoci celé řadě lidí.
Například jsme nakoupili
zboží, kterého bylo aktuálně
nedostatek – např. nádobí a
hygienické potřeby. Mohli jsme
tak pomoci rodinám se
zabydlením a zajištěním
základních potřeb. S darem
dále hospodaříme a využijeme
ho pro potřebné ukrajinské
rodiny, se kterými dlouhodobě
spolupracujeme.

DĚKUJEME NADACI J&T

Nadace J&T poskytla finanční
dar ve výši 53 000 Kč, díky
kterému můžeme vypomoci
Římskokatolické farnosti Český
Těšín. Farnost nabídla nejen
střechu nad hlavou, ale i ostatní
zabezpečení 27 dětem a 7
dospělým z Ukrajiny. Nezalekli
se tohoto nelehkého úkolu a
ujali se dětí s otevřenými srdci.
Společně s Nadací J&T jim
pomůžeme s úhradou čerstvých
potravin a dalších potřeb.
Ošacení, hygienické potřeby a
trvanlivé jídlo poskytujeme z
Charitního bazárku i dalším
potřebným. Jsme tady pro ty,
kteří nás potřebují!

NADACE J&T

Diecézní pouť Charit 2022

Po dvouleté pauze měli zaměstnanci Charity Český Těšín příležitost zúčastnit se Diecézní pouti Charit 2022, která se konala 1. června v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Pout' začala mší svatou, kterou celebroidal apoštolský administrátor diecéze Mons. Martin David. Po mši přednášel Dr. Jan Larisch, prezident Diecézní charity ostravsko-opavské, o 25. výročí založení Diecézní charity ostravsko-opavské.

Zájemci si mohli prohlédnout dvě výstavy „Charita na Moravě“ a „Svědkové lidskosti“. Nechyběla komentovaná prohlídka prostor krásné katedrály. Odpolední program pokračoval přednáškou o poslání charitní práce, kterou si připravil Mons. Václav Slouk, prezident Diecézní charity Brno.

Na všechny poutníky čekalo drobné občerstvení a dárek v podobě charitních oplatků.

Diecézní pout' Charit byla skvělou příležitostí k načerpání nových sil do další charitní práce a setkání se s pracovníky ostatních Charit.

*„Návštěvy dobrovolníků mi dávají pocit
zadostiučinění, že mi někdo věnuje svůj čas.
Jsou to lidé plní empatie a vnášejí do kolektivu
klientů Charity pocit radosti a uspokojení.
Vnáší sluníčko do našich srdcí.
Byl bych velmi rád kdyby docházeli na delší
dobu.“*

Alfréd, 92let

Milostivé léto podruhé

Lidé zatížení exekucemi dostanou druhou šanci, jak se svého dluhu snadněji zbavit. Politici ale vnímají tuto „amnestii dluhů“ jako mimořádný nástroj a tudíž by mělo jít o poslední opakování na dlouhou dobu.

Princip milostivého léta spočívá v úhradě jistiny, tedy základní finanční částky, na jejímž základě závazek vznikl, a pevně stanovenému poplatku exekutorovi - všechny ostatní úroky a náklady exekuce, které k dluhu časem přibýly, budou odpuštěny. Takto „omilostnit“ lze dluhy vůči státu, či institucím, ve kterých má stát majetkový podíl a dluh přešel do exekuce. Jedná se tak vedle dluhu na zdravotním a sociálním pojištění rovněž o závazky u institucí jako je např. ČEZ, Český rozhlas, Česká televize, dopravní podniky apod.

Druhé milostivé léto bude opět tříměsíční, konkrétně od 1. září do 30. listopadu. Dlužníci budou mít znovu šanci splatit pouze jistinu spolu s paušální odměnou pro exekutora, která bude ale oproti prvnímu kolu vyšší, bude činit 1815 Kč. Nárok na odpuštění dluhu budou mít lidé, u nichž byla exekuce zahájena před 28. říjnem loňského roku. Tedy před obdobím, ve kterém probíhalo první milostivé léto. Rovněž řada výkladových nejasností bude ve druhé vlně vyřešena. Na rozdíl od posledního programu bude exekutorům stanovovat lhůty na odpověď. Budou muset dlužníkovi, který bude chtít znát výši dluhu a instituci, které dluží, odpovědět do patnácti dnů. Při překročení této lhůty se dlužníkovi milostivé léto prodlouží.

Pro více informací nejen k milostivému létu, ale také z oblasti rodinného práva (rozvod manželství, svěření dětí do péče), s problematikou zadluženosti, pracovních vztahů, dávek apod. se mohou zájemci obracet na Charitní poradnu, která sídlí na ul. Ostravská 285, 737 01 Český Těšín a je otevřena od pondělí do čtvrtka, od 8h do 14h, vyjma středy, kdy je otevřeno od 9h do 17h. Tel. +420 731 454 650, +420 734 796 858.

Projekt Metodickou podporou ke kvalitě

V rámci projektu se sociální služby, které poskytuje Charita Český Těšín, zúčastnily různorodých aktivit. Cílem aktivit bylo zvyšování kvality sociálních služeb. Ve službě Charitní asistence se konaly metodické konzultace. Obsahem konzultací byly standardy kvality sociálních služeb, např. jednání se zájemcem o sociální službu, smlouva o poskytování sociální služby a individuální plánování.

V Charitním středisku Kometa se konal třídní audit. Během této aktivity auditoři nahlédli hlouběji do procesů poskytování služby a do metodik. Součástí auditu byly rozhovory s klienty a pracovníky. Všech devět služeb se zúčastnilo pravidelných týmových nebo individuálních supervizi a odborných kolegií.

Zároveň se uskutečnila setkání pro pečující, jejichž cílem byla podpora pečujících a vytvoření svépomocné skupiny.

Projekt Metodickou podporou ke kvalitě, r. č.: CZ.03.2.63/0.0/0.0/19_098/0015163,

doba realizace: 1. 7. 2020 - 30. 6. 2022

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY DO CHARITNÍHO BAZÁRKU!

1. Proč potřebujeme dobrovolníky do Charitního bazárku?

V Charitním bazárku poskytujeme především přímou hmotnou pomoc. S příjmem a zpracováním darů od veřejnosti a s předáním hmotné pomoci konečnému příjemci je spjato několik pracovních úkonů. Jsme bezúplatnou službou, tj. osoba v nouzi je podpořena zdarma. Proto jakýkoliv výdaj spojený s poskytováním pomoci je pečlivě finančně analyzován. Potřebujeme však hradit nájemné, elektřinu a další nezbytné náklady s provozem, jak rovněž materiální vybavení bazárku a také tašky, sáčky apod. Vedeme si také evidenci klientů, dovážíme pravidelně potravinovou pomoc, nemalé úsilí vynakládáme na realizaci projektu FEAD, spolupracujeme s Potravinovou bankou v Ostravě, zúčastňujeme se sbírek atd. Zapojením dobrovolníků do přímé práce s klienty či jinou výpomocí nám umožňuje podpořit více potřebných osob – z časového i finančního hlediska.

2. Co obnáší tato dobrovolnická činnost?

Dobrovolnická činnost je prováděna vždy na základě dobrovolnické smlouvy. Dělat ji může každý, kdo je ochoten pomáhat potřebným lidem a je schopen určitou činnost zvládnout fyzicky. Ani jazyková bariéra spojená s uprchlickou krizí není překážkou! Činnosti, které dobrovolníci provádějí, jsou např.: třídění poskytnutých darů (oblečení, vybavení domácnosti, potřeby pro děti, obuv a další), ukládání do regálů a na věšáky, srovnávání věcí a drobný úklid bazárku, pomoc s výběrem a předání pomoci klientovi v provozních hodinách bazárku (2x týdně), evidence předané pomoci. Rozumíme osobním potřebám dobrovolníků, proto se vždy individuálně domlouváme na době či délce odpracovaných hodin.

3. Co získám jako dobrovolník na oplátku?

Především pocit smysluplné práce, pocit spolupodílení se v nesení pomoci potřebným, radost z posouvání se klientů k nezávislosti na pomoci. Dobrovolník může také plnit poslání organizace, tj. být tady pro ty, kteří nás potřebují. Jsme organizace s jedinečným přístupem vycházejícím z tradic charitní práce... Na dobrovolníky pamatujeme také při různých akcích organizace, kde jim takto chceme poděkovat za jejich práci.

4. Mám zájem o dobrovolnickou činnost, na koho se můžu obrátit?

Pro podrobnější informace se neváhejte obrátit na mne, Danutu Juroszek - vedoucí Doplnkových služeb, na tel. čísle +420 733 625 952. Po domluvě si můžete vyzkoušet domluvenou činnost a po rozhodnutí se stát dobrovolníkem společně s personálním útvaru uzavřít dobrovolnickou smlouvu. Těším se na nové zájemce!

UKRAJINSKÁ KAPITOLA

Charita Český Těšín má celkem 13 stálých dobrovolníků, kteří odvádějí neskutečnou práci. Můžeme se na Vás obrátit s prosbou o zajištění osobní přepravy, doprovodem na úřady, k lékařům a do dalších institucí, máme u Vás oporu s překládáním a tlumočením a mnohem více.

Na správním středisku vše koordinujeme, radíme hostitelům i Ukrajincům, kteří nás zkontaktují e-mailem či telefonicky. Radíme s vyřizováním víz, se zápisem do škol či školek, voláme na potřebné úřady, či zjišťujeme nejrůznější informace. Pomáháme také spojit potřebné osoby s příslušnými sociálními službami.

Potřební Ukrajinci či Ukrajinci, kteří zrovna dorazili do České republiky a ještě neměli možnost se zabydlet či získat příspěvek a podporu, mohou dorazit do Charitního bazárku, kde získají potravinovou a materiální pomoc.

Od vypuknutí války jsme pomohli více než 1 300 uprchlíkům. Nejvíce pomoci bylo uděleno právě v rámci potravinové a materiální pomoci. Dále jsme pomáhali například také s podporou hostitelů, získáním finančních prostředků na podporu dětí s handicapem či potřebným dětem, a to díky Patronu dětí a Nadaci J&T a soukromým dárcům.

Nespravedlnost, bezmoc, lítost, vztek, bolest, soucítění, porozumění, vlídnost, otevřenost, sounáležitost, laskavost, vděk.

To je škála emocí, se kterou se každý z nás setkal, když se vydal na cestu pomoci ukrajinským uprchlíkům. Jsem koordinátorkou pomoci Ukrajincům a tuto škálu jsem si prošla několikrát. Nyní jsem se ji už naučila vyhýbat, ale stále nastávají okamžiky, kdy mě něco upřímně překvapí, zaskočí nebo na čím vrtím nechápavě hlavou.

Charita Český Těšín zareagovala na válku na Ukrajině prakticky okamžitě. Jelikož nedisponujeme volnými ubytovacími kapacitami, rozhodli jsme se pro koordinační činnost, což zpočátku znamenalo zapisovat si nabídky ze strany štědrých a zapálených dobrovolníků a dárců, na druhé straně jsme evidovali poptávky ze strany Ukrajinců či jejich hostitelů. Nabídky a poptávky jsme pak párovali a díky dobrovolníkům jsme pomohli celé řadě lidí.

V současnosti nabídka ze strany veřejnosti utichla. Ujednotil se také systém poskytování humanitárních dávek, je v platnosti Lex Ukrajina, pravidla hry jsou jasně daná, proto i poptávka ze strany Ukrajinců upadá. Co tedy Charita Český Těšín dělá nyní?

Pomáháme těm, kterým jsme pomáhali vždy – potřebným lidem. Jsou zde bohužel Ukrajinci, kteří se nemohou integrovat do společnosti lehce. Jsou to lidé limitováni věkem, handicapem, zdravotním. A tímto směrem se teď ubírá naše pomoc i snahy. Díky dobrovolníkům dokážeme nabídnout právě těmto potřebným lidem dopravu, pomoc s doprovodem na úřady a k lékařům, překládání a tlumočení a mnoho dalšího. Obracíme se na různé nadace a organizace, abychom zajistili kompenzační pomůcky, finanční prostředky na případné sociální služby, hygienické a zdravotní potřeby a léky. Pomáháme jednotlivcům, spolupracujeme s dalšími organizacemi, podporujeme hostitele. Zkrátka pomáháme tam, kde je aktuálně třeba a takřka žádná výzva není pro nás nepřekonatelná.

Velkou část práce však odvedete Vy, dobrovolníci, za což Vám náleží upřímné a velké díky!

V České republice tak čekal na paní Lukovou a Rostíka nový život, ale také nejistota a starosti.

Obrátili se na nás manželé Žvakovi, které moc dobře známe, neboť jsou nám neskutečně nápomocní při koordinaci Tříkrálové sbírky. Do telefonu nám sdělují informaci, že ubytovali ukrajinské rodiny s postiženými dětmi, zda bychom mohli rodinám taky nějak pomoci. Takto pro nás začal příběh paní Oksany a jejího pětiletého syna Rostíka, který má obrnu. Po vypuknutí války na Ukrajině se rozhodla opustit svou rodinu, své bydliště, a vlastně celý svůj dosavadní život, aby podstoupila cestu do České republiky. Nastoupila na autobus, který ji dovezl na Slovensko. Ze Slovenska jim byl vzhledem k Rostíkovému zdravotnímu stavu zajištěn transport do České republiky.

Na Ukrajině nechala paní Oksana hospodářství, manžela, své dvě dcery a dva syny. Přitom nám ještě pyšně dodává, že její nejstarší dcera je vdaná a za měsíc má přivést na svět její první vnouče, na které se už nemůže dočkat. Paní Lukova zanechala na Ukrajině i všechny finanční prostředky a bankovní kartu, na kterou chodí všechny rodinné příjmy, aby její manžel dokázal zaopatřit rodinu. V České republice tak čekal na paní Lukovou a Rostíka nový život, ale také nejistota a starosti.

Po vypuknutí války na Ukrajině zvažovala rodina paní Oksany, zda budou společně postupovat na západ Ukrajiny a případně do dalších zemí. Nakonec se rozhodli pro variantu, že zemi zatím opustí jenom paní Oksana s Rostíkem. Hlavním argumentem bylo především jejich bezpečí, jelikož v případě nutnosti okamžité evakuace by jen těžko utíkali s pětiletým dítětem v náručí, či se s ním schovávali v krytu, kde by nemohli dlouhodobě zajistit jeho specifické potřeby, které se odvíjejí od jeho zdravotního stavu.

Nyní bydlí paní Oksana s Rostíkem v jednom pokoji. Navštěvují lékaře, cvičí, chodí na menší procházky po okolí a paní Oksana ještě vypomáhá mamince ve vedlejším pokoji, která do Česka dorazila se třemi dětmi.

A co je největším snem paní Lukové? Přeje si, aby si její syn dokázal sednout alespoň s oporou. Pro nás tak obyčejný a běžný úkon by ji tolik usnadnil život. Dokázala by Rosťu snáze nakrmit, mohl by sedět v invalidním vozíku či vsedě v kočárku, mohla by ho snadněji okoupat a polohovat, a především by mohl sedět v autosedačce. Nyní má Rosťa pouhých deset kilo, ale v Česku mu chutná a to znamená, že také poroste a maminka bude potřebovat více sil pro manipulaci s ním.

Paní Lukova je nadšená přístupem českých lékařů a pokaždé když se vidíme, tak nám s vděčným úsměvem a očima zalitými slzami oznamuje, jaké dělá Rosťa pokroky. I tak si ale přeje návrat na Ukrajinu za svou milovanou rodinou. A my doufáme, že jak bude čas rozloučit se s touto rodinou, budeme mávat paní Lukové i Rosťovi v odjíždějícím autě, odkud se bude Rosťa s námi loučit pohledem z pohodlí autosedačky.

Kdyby dokázal každý z nás darovat nějaký ten sed, jeden z nespočtu, které uděláme během dne, měl by Rosťa vystaráno na celý život. Bohužel to nikdo z nás nemůže. Co můžeme, je dbát jeden o druhého, dávat na sebe pozor, cenit si zdraví a každého dne, který prožijeme se svými milovanými. Můžeme se pozastavit nad radostmi běžného dne a poděkovat za vše, co máme. A také se můžeme pomodlit za druhé či nabídnout pomocnou ruku. Děkuji tak upřímně všem, kteří tak učinili či učiní!

Prostory v prvním patře duchovního centra se Římskokatolická farnost v Těrlicku rozhodla nabídnout pro ubytování ukrajinských obyvatel. S pomocí farníků a s podporou obce Těrlicko vybavili prostory nábytkem a vše přichystali pro nové hosty. Takto připravený objekt nemusel na své obyvatele čekat dlouho, neboť krátce po registraci se na manžele Žvakovy, kteří se o ubytování starají, obrátili pracovníci z KACPU Ostrava a požádali nejprve o ubytování jedné pětičlenné rodiny z města Buča a krátce potom o ubytování dvou ukrajinských maminek se čtyřmi dětmi. Jelikož se v objektu nachází i děti s handicapem, je péče o ně časově velice náročná.

Co byl Váš největší důvod a motivace, které Vás vedly k rozhodnutí nabídnout ubytování ukrajinským uprchlíkům?

Když jsme ve zprávách sledovali co se na Ukrajině děje, chtěli jsme nějakým způsobem pomoci. Nejdříve jsme zorganizovali každodenní modlitbu růžence za Ukrajinu a potom nás napadlo, že by se prostory v prvním patře, které dříve sloužily jako třídy družiny, mohli celkem lehce přeměnit na velké pokoje pro ubytování.

Ubytování Ukrajinců ve Vašem případě neskončilo jenom u ubytování, nicméně jim pomáháte s lékaři, zařízením škol, volnočasových aktivit atd. Kolik času Vám tato pomoc zabere? Co je Vaším „motorem“, který Vás pohání k dalším aktivitám?

Samozřejmě jsme počítali s tím, že nepůjde jen o ubytování, ale že bude potřeba rodinám pomoci se nějak zařadit do života v Česku. Vzhledem k tomu, že jde z větší poloviny o postižené děti, je starost o ně trochu náročnější, než jsme čekali. Je potřeba jim domlouvat vyšetření u lékařů a na většinu je doprovodit. Někdy je lékařem vyžadován i překladatel. Pro zařazení dětí do škol a školek je potřebné speciální vyšetření. Pomáháme i některým dospělým s hledáním zaměstnání. Hodně nám pomáhají farníci, např. když bylo potřeba sehnat zubaře, nebo někdo upozornil na inzerát na vhodné zaměstnání. S překladem nám pomáhá farnice Natálie, která je původem z Ukrajiny. Jsme rádi, že můžeme alespoň takto pomoci, protože bychom se asi nedokázali jen dívat na to bezpráví, které se na Ukrajině děje.

Kdybyste se měli poohlédnout za Vaším rozhodnutím, jak byste ho hodnotili? Rozhodli byste se stejně, co byste případně udělali jinak?

Myslím, že bychom se rozhodli stejně, určitě toho nelitujeme. Nejdříve jsme se trochu zalekli, když jsme zjistili, že jde o postižené děti, ale pak jsme se rozhodli dělat vše, co bude v našich silách i když to třeba nebude ideální. Dopředu stejně nikdy nevíte, co bude potřeba, tak bychom i příště stejně většinu věcí řešili za pochodu jako nyní.

S jakými komplikacemi jste se s Vašimi ukrajinskými rodinami museli potýkat? Máte vyloženě nějakou špatnou zkušenost?

Všichni ubytovaní jsou moc vděční a snaží se, jak nejlépe můžou, nám zbytečně nepřidělovat starosti. Nemáme žádné vyloženě špatné zkušenosti.

Máte s Vašimi ukrajinskými rodinami nějaké krásné nebo úsměvné společné zážitky?

Velice pěkně se rodiny zapojili do života farnosti. Když mají možnost, účastní se mší sv. a modliteb za Ukrajinu. Velice je dojalo, když za nimi přišel kněz až do lavice dát jim požehnání. Protože jsou z Ukrajiny zřejmě zvyklí pracovat na zahradě, jsou okna našeho duchovního centra zevnitř i zvenku plné různých květináčů se semínky zeleniny a květin.

Protože některé děti jsou hodně živé, je dost často úsměvná i návštěva lékaře.

Chtěli byste se ještě o něco podělit? Jak si myslíte, že tohle všechno skončí? Co byste si přáli pro Vaše ukrajinské rodiny do budoucna?

Moc bychom si přáli, aby válka co nejdříve skončila, aby se tam lidé mohli vrátit ke svým blízkým, ke svému původnímu životu a aby se válkou poznamenanou zemi podařilo dát zase do pořádku.

Psal se den 24. února 2022, když mě uprostřed noci vzbudil hlasitý zvuk exploze. Volali mi sousedi a sdělili mi, že Putin zaútočil na Ukrajinu. V ten moment jsem vůbec nevěděla, co dělat. Jmenuji se Helena a žiju v rodinném domě 60 km od Kyjeva. Můj dům má sklep, proto jsme se tu noc se sousedy a jejich dětmi rozhodli, že ho budeme využívat jako úkryt. Sklep jsme postupně vybavili lavičkami, lampou, přímotopem a zásobili jsme se jídlem. Pokaždé, když se rozezněla siréna, vyrazili jsme do sklepa a zůstali tam až do chvíle, než vše utichlo. Celkem jsme se takto scházeli ve sklepě v počtu 6–7 osob. Velice jsme se báli, protože jsme věděli, že sklep není určen k ochraně proti bombám, ale byla to pořád lepší varianta, než se bát sám doma. Ve sklepě jsme čas trávili alespoň společně. Brzy však ruská armáda začala obkličovat oblast Kyjeva, šlo především o oblasti Buča, Irpiň, Makariv a Borodjanka. Jako členka křesťanské církve jsem poslouchala našeho duchovního, který nám doporučil, abychom šli do zahraničí, jelikož se celá situace nevyvíjela vůbec dobře. Proto jsem se hned zkontaktovala se svými příbuznými, kteří žijí v Kyjevě, a společně jsme se mým autem vydali do zahraničí. Vyrazila jsem na cestu i navzdory faktu, že nejsem vůbec dobrý řidič. Nejdále jsem byla svým autem 60 km od domova, nyní jsme neměli na výběr. Na cestu do Česka jsem se vydala se svou sestrou a neteří. Moc jsem si přála jet zrovna do České republiky, protože zde studuje můj syn a jeho manželka. Jelikož žijí v Praze v malém bytě a již nabídli pomoc našim příbuzným, nemohli nás ubytovat. Ale i tak jsem chtěla jet alespoň do Česka a navštívit ho. Během cesty jsme strávili jednu noc v křesťanském centru na Ukrajině ve městě Vinnyceja, jakmile jsme překročili hranici s Polskem, našli jsme centrum pro ukrajinské uprchlíky, kde jsme strávili další noc. Jednalo se o obrovský sportovní komplex. Ten večer jsem byla natolik unavená, že jsem se bála řídit auto. Na překročení hranic jsme totiž čekali v koloně osm hodin. Na hranicích jsme také potkali mladou ženu se synem, které jsme přibrali a zavezli je do Varšavy. Druhý den ráno jsme vyrazili na cestu a zamířili do českého města Ostrava. Našli jsme zde centrum pro uprchlíky, kde jsme vyřídili vše nezbytné – zdravotní pojišťovnu, SIM karty, jídlo, poradenství a místo, kde můžeme bydlet. Ubytovaní se nacházelo v malé vesnici, která se jmenuje Ropice. Byly jsme v ten okamžik velice šťastné a vděčné, že se o nás Češi tak hezky starají a se vším nám pomohli, s tímto pocitem jsme také vyrazili směrem k našemu novému „domovu“. Na místo jsme dorazili uprostřed noci, ale pan Roman, dobrovolník, který se o nás staral, na nás nebojácně čekal. Ukázal nám místo, kde budeme bydlet. Byla to pěkná, útulná místnost s malou kuchyní. Byly jsme naprosto vyčerpané a takřka okamžitě jsme usnuly. Ze začátku jsme spaly hodně, neboť doma jsem za poslední dny byla zvyklá spát jenom tři nebo čtyři hodiny denně, zbytek času jsem strávila ve sklepě. V Ropici jsme se seznámili s celou řadou dobrovolníků, kteří nám velmi pomohli. Pomohli nám zřídit bankovní účet, ukázali nám, jak se dopravovat pomocí autobusů a vlaků, kde nakupovat, také nás vzali do Charitního bazárku, kde jsme si mohli vyzvednout nějaké oblečení. V Ropici jsem strávila opravdu klidný a pěkný čas a potkala spoustu dobrých, milých a podporujících lidí.

Ať už na Vás tyto příběhy působí jakkoliv, odložte si Trubače stranou, a vraťte se k nim s odstupem času několika dní. Je tady toho tolik, co nás naši slovanští bratři každý den učí, co se učíme my jeden od druhého. Je tady tolik krásného, co jsme již dokázali, co jsme udělali pro lidi, kteří v pár okamžicích přišli i o celé domy nebo rodiny.

Odneste si z těchto příběhů jen to pozitivní, neboť co nám nikdo nemůže upřít, je víra, že nás čekají lepší zítřky. Že se rodiny opět sloučí, domy postaví, cesty opraví, společnost sjednotí, rány zahojí. A pokud chcete s námi pomoci lidem, kteří teď čekají, až tato doba nastane, můžete nám napsat na e-mail nikola.sikorova@ceskytesin.charita.cz nebo zavolat na tel. číslo +420 605 433 689. Budeme se těšit na spolupráci s Vámi!